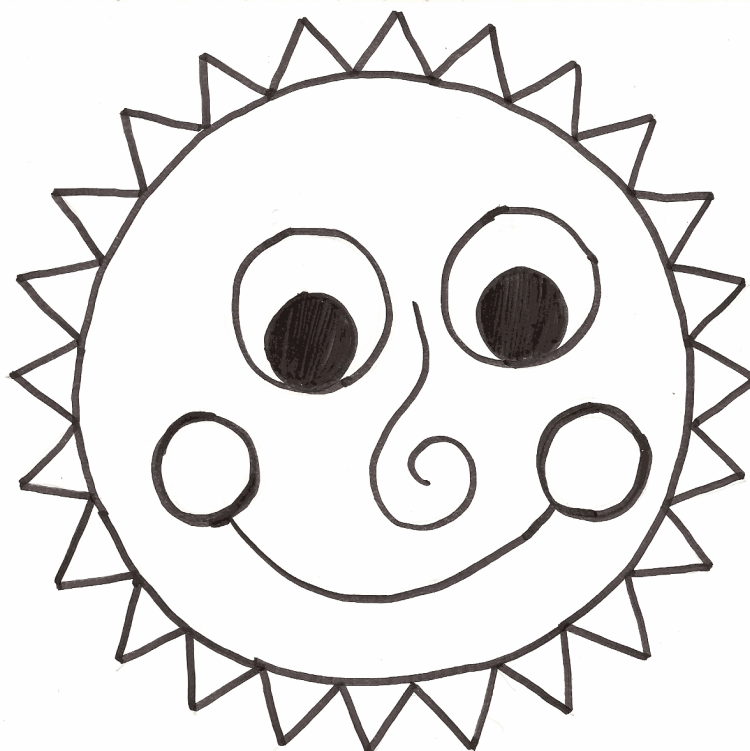

PRÁZDNINOVÝ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

*Nečekej na svůj den na svůj velký čin,
každá chvíle se ti nabízí.*

*Lásku Krista přinášej všem bratřím, sestrám svým,
slunce ať svítí, kde jsi ty...(z písně Slunce)*

*Aby vás slunce na obloze i slunce Boží milosti provázelo na
všech vašich prázdninových cestách Vám přeje a vyprošují
vaši kněží.*

**JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY**

I hlemýžď má na pouti své místo

Skupina poutníků do Jeníkova kráčela krásným prostředím jarní přírody. Byl pátek, pozdní odpoledne, vyasfaltovaná cesta kolem lesa byla místy ještě mokrá po předchozím dešti, který se poutníkům ale vyhnul. Šel jsem zrovna vedle jedné mladé paní a povídali jsme si. Tato poutnice se občas zastavila a sebrala hlemýžď z cesty a odhodila jej do křoví za struhou. Když už takto vyřešila několikátého, začal jsem nad tím přemýšlet. A říkám jí: „Tys mu teď zachránila život.“ Dřív nebo později by tohoto hlemýžďe buď zašlápl některý z poutníků, který šel ve skupině za námi nebo by jej rozjelo kolo auta. Ta kolem také projížděla. „Tys mu zachránila život, jsi jeho největší dobrodinec!“ A ona odpověděla jenom: „Jo.“ A mě to nutilo přemýšlet dál. Popustil jsem uzdu své fantazii a snažil jsem si představit, jak to asi vidí ten hlemýžď. V případě, že by myslel a vnímal tak jako my lidé, bych se domníval, že tu svou největší dobrodinkyni, která mu zachránila život, vidí úplně jinak než jako dobrodinkyni, které by byl vděčný. Vždyť ona zmařila jeho několikahodinové úsilí, se kterým se hnal ke středu silnice. Ona byla příčinou toho, že jeho pěkná ulita narazila na křoví, ona mohla za ten otřes, který pak následoval, a ona mohla i za nepříjemnou novou situaci, ve které se šnek ocitl. Takový hlemýžď by si tento zásah své dobrodinkyně mohl vykládat jako největší neštěstí a zlo, které ho potkalo a už vůbec by ho asi nenapadlo, že to s ním tato poutnice myslí dobře. Dokonce lépe než já, který jsem se nesehnul a neodhodil ho. A najednou se mi to propojilo. Vždyť takto s námi jedná Bůh.

Téměř denně se setkávám s lidmi, kteří přicházejí a nařikají: „Tak jsem si to pěkně plánoval, všechno se mi dařilo a najednou toto. Jak to mohl Bůh dopustit? Jak mohu věřit, že mě má rád, když dovolil, aby mi bylo takto ublíženo?“ Tyto otázky mají tisíce podob. A jsme v pokušení udělat si z toho špatný závěr. Bůh mě nemá rád. On nechce mé dobro. Pravda je však jiná. Bůh ví lépe než my, co je pro nás dobré. Tak jako ta poutnice věděla lépe než hlemýžď, že je pro něj lepší, aby byl odhozen, než aby přišel o život, ví Bůh lépe než my, že je lepší nám něco vzít, překazit plány, než abychom přišli o život věčný.

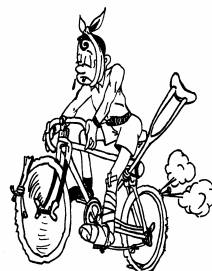
Kdy už uvěříme, že nás má opravdu rád? Vždyť tak, jak píše svatý Jan, i pro nás platí skutečnost, nad kterou máme znovu a znovu žasnout: *Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný (Jan 3,16).*

A tak chci pozvat vás všechny, kterým to dovoluje zdraví, abyste se také vypravili na pěší pout' a dali Pánu Bohu šanci, aby v této poutní atmosféře promluvil i k vám. Zvu na Velehrad, do Jeníkova anebo i jinam. Všude tam, kde chceme přijít blíž k našemu Pánu.

P. Marek Dunda

Bylo:

- 27. 4. jsme se společně modlili při adoračním dni
- 18. 5. – 22. 5. putovali do Jeníkova pěší poutníci z Prahy
- 27. 5. se Jeníkov připojil k noci kostelů
- 29. 5. - svěcení nového oltáře ve Vranově n/D
- 1. 6. - ve Vranově n/D mše svatá na poděkování za 15 let FATYMu
- 15. 6. se v Jeníkově setkali kněží teplického vikariátu
- 19. - 22. 6. šlapali do Jeníkova cyklopoutníci z Olbramkostela
- 3. 6. jsme oslavili patrony našeho kostela sv. Petra a sv. Pavla

Bude:

- ❖ **9. – 16. 7.** proběhne ve Vranově nad Dyjí **tábor** pro děti z Jeníkova a okolí na téma Stroj času. Cena je 1000 Kč. Pokud jste tuto informaci ještě nezachytili a chtěli své dítě přihlásit, domluvte se s s.k. Táňou na telefonu 731402748.
- ❖ **2. - 8. 8.** budou v Jeníkově **Soluňáci**. Během týdne budou tyto bohoslužby:

3. 8. 17,00 Jeníkov – kaple sv. Anny; 4. 8. 17,00 Hudcov; 5. 8. 17,00 Zabuřany; 6. 8. 17,00 Lahošť; **7. 8. 10,00 Jeníkov kostel.**

- ❖ V pondělí **22. 8.** v 15,00 zahajujeme mši svatou v kostele ve Vranově n/D už **XI. pěší pouť na Velehrad**. Připojte se i vy.
- ❖ **Moravská autobusová pouť do Jeníkova** se tentokrát koná v sobotu **17. září**. V 11,00 pobožnost v Lahošti a ve **12,00 mše svatá** v Jeníkově.
- ❖ Na neděli 2. 10. je do Jeníkovského kostela naplánován koncert Ireny Budweiserové.

Další radost – obnovuje se kaple v Jeníkově

V posledních týdnech se zcela změnila vnější podoba kaple svaté Anny v Jeníkově. Podařilo se navázat na opravy z loňského roku, kdy byla obnovena střecha kaple, a to obnovením fasády instalací nových vitráží do oken. Velký dík patří všem, kteří se o to zasadili a zasloužili, zvláště pan Vladimír Bittersmann a dárčům, kteří přispěli na jednotlivá okna.

Při letošní pouti ke svaté Anně bude sloužena ve středu 3. 8. v 17.00 mše svatá právě v této kapli a při ní budou žehnána nová okna.

Zbývá přání: Kéž by si kaple dlouho zachovala tuto neposkvřenou podobu, kéž by se podařilo pokračovat v obnově jejího interiéru a dalších podobných památek. Vždyť právě tyto stavby vtiskují našim obcím jedinečný a nezaměnitelný charakter.

P. Marek Dunda

Boží Tělo v Zabrušanech

Rádi bychom vás všechny chtěli pozvat na slavnost Božího Těla, která se letos uskuteční již po páté ve farnosti Zabrušany a to v pátek 5. 8. 2011 v 17 hodin.

A co slavnost Božího Těla je a jak vlastně vznikla?

První podnět ke slavnosti Božího Těla dala zbožná řeholní panna, později abatyše v klášteře Montcornillon, nedaleko Lutychu v Belgii (narozena v roce 1193) blahoslavená Juliana. Viděla prý měsíc v úplňku plný záře, na jedné straně poněkud zatemnělý a jako natržený anebo mající skvrnu. Vidění se častěji opakovalo a činilo ji velice nepokojnou. Po dlouhém modlení a vzývání Boha se jí konečně ukázal význam toho jevu. Totiž, že měsíc znamená katolickou Církev a temná trhlinka čili skvrna na něm nedostatek jedné slavnosti a to k uctění **Nejsvětější Svátosti Oltářní**. Zároveň jí bylo poručeno, aby o zavedení slavnosti usilovala u představených církve. Dlouho prý si nedůvěřovala (20let) ono vidění vyjevit. Až teprve v r. 1230, kdy se stala představenou kláštera, svěřila se nejprve Janu z Lausenny, kanovníku u chrámu sv. Martina v Luttiohu; pak arcijahnu tamtéž, Jakobu z Troyes; provinciálovi Dominikánskému Hugonovi a některým jiným mužům, proslulým zbožností a učeností. Ti to oznámili Robertovi, biskupu Luttišskému, který dlouho o věci přemýšlel a zkoumal ji. Posléze roku 1246 vydal pastýřský list, jímž slavnost pro veškeré své biskupství na budoucí rok ustanovil. Tento biskup však ještě téhož roku zemřel a slavnost nebyla konána. Dominikánský provinciál Hugo, který se mezitím stal kardinálem a papežským legátem v Německu, se při své nové návštěvě Luttichu zasloužil o to, aby slavnost nejen v Luttišském biskupství, ale i jinde byla zavedena a před svým odjezdem do Říma r. 1252 rozkázal, aby se slavnost, konala ve všech chrámech jeho vyslanectví podřízených. Avšak nejdůležitějším se nakonec ukázal druhý ze jmenovaných mužů jimž blahoslavená Juliana své vidění zjevila. Jakub z Troyes, se stal papežem a to pod jménem Urban IV. Ten vydal r. 1264 bullu (bulla se zachovala až dosud), kterou nařídil, aby se konala nová slavnost po celé Církvi. Jeho smrtí nedlouho po vydání této bully přišly opět překážky slavnosti a bulla až do roku 1311 zůstala mrtvou. Až posléze papež Klement V. na sněmu Vienneském (ve Francii) r. 1311 uvedl bullu svého předchůdce opět ve známost a nařídil, aby se slavnost Božího Těla v celé Církvi konala a to ve čtvrtek po Nejsvětější Trojici.

Dana T.

Varhanní koncert v Zabrušanech

Rádi bychom vás pozvali na varhanní koncert pana Ivoše Prchala, který se uskuteční *v neděli 7. 8. 2011 v 15 hodin* v kostele sv. Šimona a Judy. Minulý rok přišlo na koncert téměř 50 lidí a myslím, že zklamání rozhodně nebyli, neboť koncert se vydařil.

I letos se můžeme těšit na pěkný hudební zážitek a tak vás chci povzbudit, abyste neváhali a přišli si koncert poslechnout. Určitě nebudete litovat.

Na dovolené se snažím vždy jet někam, kde jsem ještě nebyl a hlavně zkusit něco, co jsem ještě nezkusil - projet se na vodním skútru, ochutnat nějakou specialitu kraje,... O prázdninách je na to čas. Máte-li jako já chuť zkusit, co jste ještě nezkusili, měl bych pro vás jeden tip: vyzkoušet si modlitbu. Můžete tak učinit třeba v tichu nějakého kostela, který najdete o prázdninách otevřený nebo o samotě v přírodě, která je nám otevřená stále.

Kdo je vlastně Bůh, abych s ním mohl mluvit?

... abychom mohli vystihnout podstatu toho, co je křesťanská modlitba, musíme nejprve pochopit, kdo je Bůh. Lidé dnes provozují různé formy aktivit, které bychom mohli nazvat duchovními. Nabízejí se různé východní meditace, které mají dovést člověka k vnitřnímu pokoji a sjednocení se sebou samým. Jiní objevili svůj poklad v čerpání vesmírné energie na různých

senzibilních místech či u starých stromů. Jiní projevují svou touhu po jisté formě duchovna zavěšováním různých amuletů na krk nebo na zrcátko v autě.

Bůh, ve kterého věříme jako křesťané není nějaká beztvará energie ani jakýkoli výrobek člověka. Náš Bůh není „něco nad námi“ ale „Někdo“. Náš Bůh je osobou, ještě lépe společenství osob: Otec, Syn a Duch svatý. Nejsou to tři bohové, ale jeden Bůh ve třech skutečně rozdílných osobách, které však vytvářejí tak nejnaternější jednotu, že si ji nikdy nebudeme moci dokázat představit.

Bible nás učí, že jsme jako lidé stvořeni k obrazu právě takového Boha. Bůh tvoří člověka jako sobě podobného právě proto, aby člověk byl schopen setkání se svým Bohem a Stvořitelem. Stejně tak, vezmeme-li to z druhé strany: já, jako Jindřich Čoupek, vnímám sám sebe jako osobu, která je svobodná, má rozum a vůli. Jestliže sám sebe jako člověk takto vnímám, pak Bůh, který je člověku - osobě - nejpřirozenější, je také Bůh, který je osobou obdařenou svobodou, rozumem a vůlí. No a s osobou se dá setkat, hovořit s ní, navázat s ní vztah. Právě o to jde v modlitbě.

Modlitba je rozhovor s Bohem

Co přesně si vybavíme, když se řekne modlitba? Bezmyšlenkovité odříkávání předepsaného textu, vyslovení kouzelných formulí s okamžitým výsledkem nebo srdceryvné volání k Bohu v případě krajní nouze, když už není jiné východisko? Všechny tyto představy jsou naprosto mylné. Skutečná

modlitba je rozhovor s Bohem – přirozený a upřímný. Je to oboustranná komunikace, setkání dvou osob, které může mít mnoho podob.

Prostřednictvím modlitby poznáváme Boha a budujeme s Ním vztah. To ale znamená, že modlitba nemůže být jednorázovou záležitostí, ale stává se celoživotní cestou, na které se můj vztah k Bohu vyvíjí. V duchovním životě platí jednoduché pravidlo – pokud mluvím s Bohem, tak Bůh mluví se mnou; pokud nemluvím s Bohem, tak ani On nemluví ke mně. Je to stejné jako v osobním životě. Skrze rozhovor poznáváme své protějšky, přátele, známé. Jakmile s lidmi přestaneme komunikovat, vztahy dříve či později zaniknou.

Jak mohu Boha slyšet?

To se vám řekne: „Modlitba je rozhovor s Bohem?“ Ale jak mohu Boha slyšet, když jej ani nevidím?

Kdo chce a věří, ten slyší Boží hlas. Kdo hledá odpovědi na otázky, které život přináší, ten je dostává. Jde o to nemodlit se jej zřídka, ale doslova chodit s Bohem a prožívat tak celý svůj život před jeho tváří. Pak k nám promlouvá skoro každá situace, kterou procházíme - přečtěte si třeba vyprávění o. Marka v úvodu Zpravodaje.

Důležité a podstatné pro to, aby modlitba byla rozhovorem, kde na prvním místě mluví Bůh a člověk naslouchá, je spojit modlitbu s četbou Písma svatého.

Věříme, že Bible je slovo živého Boha. Na stránkách Bible poznáváme, jaký Bůh je, jak jedná, jaká je jeho vůle. To vše nám pomáhá v orientaci, když se snažíme s Božím slovem srovnávat svůj život. V Bibli nalezneme také mnoho vzorů modliteb - a to zejména v knize žalmů.

Naším problémem v modlitbě je to, že neustále jen Boha o něco prosíme. Při četbě žalmů můžeme pochopit, že modlitba nerovná se prosba. Srovnáme-li opět náš vztah k Bohu se vztahem k lidem, musíme uznat, že při rozhovorech s lidmi také jen neustále o něco neprosíme. Ale také děkujeme, chválíme nebo si jen tak s druhými vyprávíme o životě, sdílíme radost a smutek, ptáme se, prosíme o odpuštění a odpouštíme. Podobně by tomu mělo být i v modlitbě.

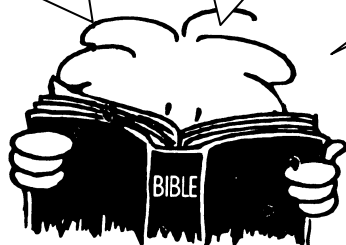
Hospodina miluji, on slyší můj hlas (Ž116)

Smiluj se nade mnou, Bože pro své milosrdenství... (Ž51)

Volám k Hospodinu, úpím, před ním vylévám své lkání... (Ž142)

Dobrořeč, má duše, Hospodinu, celé nitro mé jeho svatému jménu,... (Ž 103)

Nebesa vypravují o Boží slávě a dílo jeho rukou zvěstuje obloha... (Ž 19)

Blaze muži, který se neřídí radami svévolníků, ale miluje tvůj zákon,... (Ž 1)

Proroci mezi námi

V bibli také najdeme knihy proroků (např. Izajáš, Jeremiáš, Ezechiel,...) To byli muži, které Bůh v určité historické situaci poslal, aby jeho jménem sdělovali izraelskému národu to, co jim přikázal. Izraelité málokdy jejich slova a varování přijímali s nadšením. I dnes Bůh nám Bůh posílá do cesty proroky. Jsou to lidé, které potkáváme a kteří často nevědomky svým slovem mohou odpovědět na otázky skryté v našem srdci a nebo nám zjevit cesty, které jsme si doposud ani nepředstavovali, že by mohli být pro nás. I my se často těmto prorokům ve své pýše a svévoli bráníme. Sám si pamatuji na tři situace v mém životě, kdy mi zaznělo takovéto slovo: jeden starý kněz mě společně s mým bratrem jednou při ministrování řekl: jeden z vás by mohl být knězem. Kamarádka Andrea mě v Brně na autobusové zastávce pozvala do společenství mládeže v troubské farnosti, pan Med mě před kaplí v Bosonohách navrhnul, jestli bych nechtěl učit děti náboženství. Tři slova a proti každému jsem se nejprve stavěl odmítavě. Všechna se však v mém životě s mým souhlasem a k mému štěstí naplnila.

Překážka modlitby č. 1: hřích

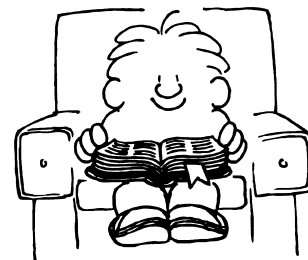
Naše touha po hříchu a hřích sám je jedním z důvodů, proč naše modlitby zůstávají nevyslyšené. Dalším důvodem může být živená zášť či nenávisť. V modlitbě Otčenáš Ježíš říká: „A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům.“ Prorok Izajáš hovoří o modlitbě Izraele takto: „Když rozprostíráte své dlaně, zakrývám si před vámi oči. Ať se modlíte sebevíc, neslyším. Vaše ruce jsou celé od krve.“ (Iz1,15) Může se tedy vůbec někdo modlit a být vyslyšen? Bylo by chybou se přestat modlit kvůli svým hříchům. Nad žádostivostí, nenávisť a dalšími hříchy mnohdy nevíme sami, proto bychom měli prosit Boha o to, aby nám je pomohl překonat. Díky tomu se z našich hříchů a problémů stanou modlitby. Pokud však do svých chyb budeme příliš zahleděni a budeme mít pocit, že se s nimi musíme vypořádat dříve, než se začneme modlit, tak se nikdy modlit nezačneme.

Náš úspěch v modlitebním životě není podmíněn tím, že se nejprve staneme čistými a svatými? Takový cíl je nedosažitelný! A i kdybychom ho přece jen dosáhli, náš zájem o modlitbu by pohasl, protože bychom sami se sebou byli zcela spokojeni. Dokonalost tedy není řešením, ani Boha nezavazuje k tomu, aby vyslyšel naše modlitby.

Překážka modlitby č.2: pohoda

Mnoho starších lidí říká: „Lidé se mají dnes moc dobře a Boha nepotřebují...“ A ti, kteří se modlí, modlí se tzv. „v bezpečí svého křesla“. Relativně pohodlný a blahobytný život otupí ostří našich modliteb. Je to tak. Ve své pýše je člověk často náchylný myslet si, že si v životě své štěstí dokáže trvale zajistit sám. Bezpečí a prosperita, jimiž jsme obklopeni, nám také často nedovolují vidět naše skutečné potřeby. V životě jde však o mnohem víc, než o bezpečí a pohodlí. Máme na očích klapky. Jak by řekl Blair Pascal: „Spokojíme se s málem.“ Myslíme si, že dobré zdraví, materiální zabezpečení a milí přátelé jsou všechno. Ale Bůh s námi má mnohem lepší plán. Jakmile pochopíme, co pro nás Bůh zamýšlí, začneme se modlit – budeme prosit za to, aby z nás Bůh udělal takové lidi, jakými nás chtěl vždycky mít.

Malá vytrvalost

Naše kultura je kulturou okamžitých výsledků, okamžitého úspěchu a okamžitého uspokojení. Ale slovo „okamžitý“ nejde s modlitbou dohromady. Nic se nedá uspěchat. Než ze sazenice vyrostе statný strom, uplyne hodně času. Nedostatek trpělivosti a vytrvalosti je charakteristický pro dnešní společnost a brání nám v tom, abychom se v umění modlitby mohli zdokonalit. Bůh často chce naše modlitby vyslyšet, ale chce také, abychom Ho lépe poznali. Vytrvalost vede k hlubšímu modlitebnímu životu. Naše modlitby nemají sloužit jen k tomu, abychom získali určité věci, ale abychom navázali vztah s Bohem. Máme sklon Boha spíše využívat a ne milovat. Od modlitby chceme okamžité výsledky a jakmile získáme, co potřebujeme, znovu nás přemůže naše duchovní lenost. Kdybychom odpovědi na své modlitby získali příliš lehce, ztratili bychom zájem nejen o modlitbu, ale i o Boha. Chceme, aby náš život byl bezpečný, příjemný a předvídatelný. Ale Bůh nechce, aby náš život byl příjemný, protože nás chce proměnit.

Bože, změň náš svět k lepšímu!

V nadpisu je zdánlivě správná modlitba. Je tu ale podstatný problém. Prosíme Boha, aby nějakým způsobem změnil svět, který leží vně našeho JÁ. Prosíme o to, aby náš partner byl láskyplnější, děti poslušnější, církve jednotnější, přitom ale zapomínáme, že my sami potřebujeme změnu. Jako by se nás to netýkalo, jako bychom neměli žádné chyby. My ale nejsme dokonalí, ani si nezasluhujeme, abychom žili v dokonalém světě. Proto bychom měli ve svých modlitbách prosit Boha, aby změnil hlavně nás. Teprve potom, až se změníme, můžeme s naší pomocí proměnit okolní svět. Naše modlitby nebudou nikdy správné, dokud nepřipustíme, že potřebujeme stejnou, ne-li větší proměnu, jako lidé kolem nás.

(P. J. Čoupek)

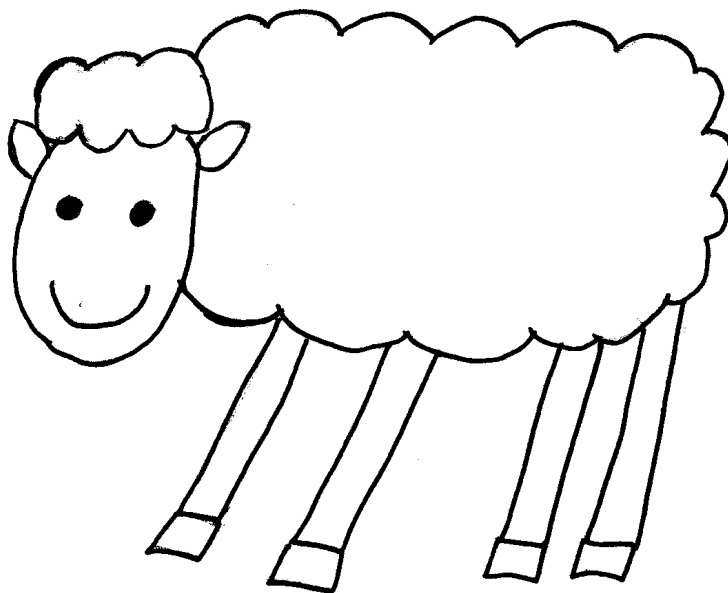

Dětem

Byl jednou jeden dobrý pastýř. A ten pastýř měl sto oveček. Přestože jich měl tolik, každou z nich znal jejím jménem, věděl co má ráda, znal její starosti i radosti. Každého dne ráno vycházel s ovečkami na pastvu. Vybíral pro ně jen to nejlepší. Někdy museli jít hodně daleko, jindy stačilo vyjít jen kousek a ukázala se šťavnatá travička a ovečky si pěkně pochutnávaly.

Jednoho dne vzal dobrý pastýř ovečky na výlet. Rozhodl se, že jim ukáže, jak je jejich země krásná. Mezi všemi ovečkami byla jedna ovečka jmenovala se Bětka. Byla to veselá, ale někdy tvrdohlavá ovce. Jak tak šli, najednou si Bětka všimla, že tam dál roste zajímavá květina a moc si k ní chtěla přivonět a chutnat ji. Aby to však mohla udělat, musela by opustit stádo a jít jiným směrem. Je pravda, že ten den už ochutnala tolik nových dobrot, které před tím neznala a dobrý pastýř jim toho tolik vyprávěl...Ale ta rostlinka tam opodál vypadala tak krásně...Bětka neodolala, opustila své stádo a vydala se prozkoumat tuto zvláštní rostlinu. Zprvu to Bětce nepřišlo, ale květina byla dál než myslela.

Rostlinka byla krásná, krásně voněla. Bětka se s chutí zakousla, ale co to? Najednou ucítila bolest, vždyť tak květina má trny. Byla to růže. Bětka nikdy růži neviděla. Nakonec se rozhodla se, že se vrátí do stáda. „Ale kde je mé stádo? Kterým směrem šlo? Vždyť já jsem v lese. A co když přijde vlk a sežere mne? Co teď budu dělat?“ říkala si Bětka. A dala se do pláče. Mezitím se úplně

setmělo a všude byla tma. Bětka byla vystrašená a začala pochybovat o lásce dobrého pastýře: „Náš pastýř má tolik oveček určitě si ani nevšimne, že mu jedna chybí. Proč jsem jen nešla se svým stádem. Vždyť ta růže mi za to nestála...“ Najednou v lese něco zašustilo. Bětka už myslela, že je to vlk. Když náhle ucítila teplé ruce a bijící srdce. Ano byl to dobrý pastýř, který Bětku vzal do náruče. Bětka prosila svého milujícího dobrého pastýře za odpuštění, že mu způsobila starosti a pochybovala o tom, že ji má rád, slibovala, že se polepší a bude se snažit mu dělat radost. Třeba už tím, že mu bude věřit.

Tím Dobrým Pastýřem je Pán Ježíš. Ovečkou Bětkou jsem já, Ty, zkrátka všichni. I když v životě uděláme něco velmi špatného, tento Dobrý Pastýř Ježíš nás stále má rád, hledá nás a volá. Chce, abychom byli šťastní a ví, že jenom s Ním budeme skutečně šťastní. On zná tu správnou cestu. Pojď půjdeme za ním.

„Pane Ježíši pomoz mi, jít za Tebou.“

Setkání dětí a ministrantů v Litoměřicích

V sobotu 25. června jsme se s našimi dětmi z Jeníkova a okolí vydali do Litoměřic na setkání dětí a ministrantů, které připravilo katechetické centrum biskupství Litoměřického. Už od rána byla naše cesta dobrodružná. Zpočátku nás vyšlo šest, ale protože se některé děti hned nemohly přidat jeli jsme po skupinách. Nakonec nás do Litoměřic dorazilo 12 jako apoštolů. Od 9 hodin byla registrace a pak hurá na mši svatou. Pravdou je, že ta skupina co dorazila do Litoměřic jako první a registrovala se dorazila na mši svatou později než skupina druhá, která šla rovnou do katedrály. Po mši svaté si v areálu diecézního domu kardinála

Trochty zahráli neobvyklé

Člověče nezlob se. Každá skupinka, která spolu dorazila byla jedno družstvo. Naše družstvo mělo modrou barvu. V tělocvičně byl

V tělocvičně byl

připraven kruh s čísli, figurky a kostka. Každá skupina hodila kostkou a po té si po číselném kruhu odpočítala tolik políček, kolik byl její hod. Číslo na kterém se figurka zastavila si museli hráči zapamatovat a všichni z družstva museli vyběhnout ven do zahrady, kde plnili úkol daného čísla. Hra byla náročná na fyzickou zdatnost, protože hráči museli často utíkat a být v neustálém pohybu. Vítězové byly dvě družstva. Hádejte jaké? Družstvo z Teplic a okolí a naši z Jeníkova a okolí. Oba týmy dostali velmi sladkou odměnu. Bonboniéru Merci. Po náročné hře jsme se už moc těšili na výborné párky. Po občerstvení následovala hra o poklad Anežky České. Každé družstvo si mohlo vyzkoušet: 1. Pokusit se namalovat obrázek související s křížovou cestou. 2. Batikování – to se nám moc líbilo:-) 3. Naučit se písničku Ježíš je Pán Pánů a Král Králů zpívat a rytmicky hrát se skleničkami a když se to dalo dohromady bylo to velmi zajímavá podívaná i poslouchaná 4. Vyzkoušet si své vědomosti ze života sv. Anežky České – vzhledem rychle plynoucího času jsme se k této soutěži nedostali:-)

Na konec bylo vyhodnocení. Nikol z Jeníkova dostala peníz za obrázek – namalovala kříž s podstavcem inspirovaná Mniszkovým křížem nad Vranovem nad Dyjí, do kterého vepsala modlitbu Páně. Všichni dostali nějakou sladkou odměnu.

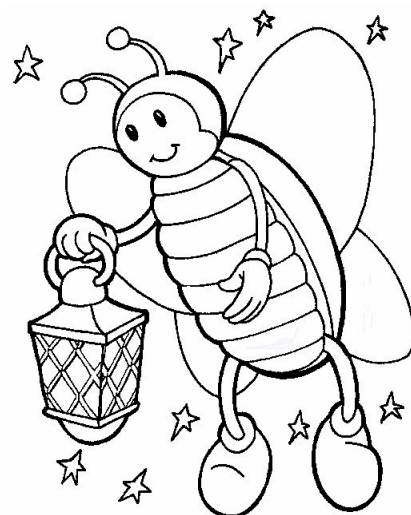
Po tomto odpoledni jsme se večer sešli na faře, a hráli hry. Den jsme ukončili modlitbou a hurá spát.

Táňa Dohnalová

Noc kostelů v Jeníkově

V pátek 27. května se v Jeníkově poprvé uskutečnila Noc kostelů. Tuto akci začali v Rakousku. A vzhledem k úspěchu se postupně přidali další země mezi nimi i Česká republika. Jedná se o akci, kdy v jeden stejný den jsou na různých místech v zemi otevřené kostely nabízející nejrůznější program.

V Jeníkově jsme začali v 21.00 modlitbou svatého růžence. Po ní následovalo slovo našeho jáhna Františka Řezníčka. Kolem půl desáté jsme si mohli poslechnout křesťanské písně s kytarou od Adama Šmejkal. Následovala adorace ukončena modlitbou před spaním. Velmi příjemně mě překvapila účast lidí na Noci kostelů v Jeníkově. Už při růženci jsme nebyli v kostele sami. Také účast jedné z našich jeníkovských děvčat, mě potěšila. Už teď se těším na příští rok Noci kostelů, kdy doufám náš program více rozšíříme. Chtěla bych velmi poděkovat panu Bittersmannovi, který byl hlavním organizátorem a panu starostovi Liboru Grohovi, který nad Nocí kostelů v Jeníkově převzal záštitu.

Táňa Dohnalová

Víte, že:

- Marianky se chystají vydat další CD svých písní? K tomu však, aby je mohly nahrát opět profesionálně, potřebují sehnat ještě 50 000,- Kč. Chcete-li i vy toto dílo podpořit, prosím, přispějte na účet 693834103/0800.
- Litoměřický biskup Jan Baxant přislíbil, že přijede slavnostně požehnat varhany ve Vranově nad Dyjí po jejich rekonstrukci. Vše nasvědčuje tomu, že by to mohlo být v neděli 23. října ve 14.00.
- Otec František Řezníček už má svůj mobil? Můžete mu zavolat na číslo 608 729 963.
- Vyšel nový katechismus pro mládež Youcat, kněží vám rádi poradí, kde jej zakoupit. Je opravdu výborný.
- Od 15. do 19. 6. FATYM spolupřítel akci Česká republika pro Ježíše. Tentokrát se v Samopši u Sázavy sešlo přes 500 účastníků, které povzbudil indický charismatický kněz otec James Manjackal. Konaly se i modlitby za uzdravení a mnozí měli důvod děkovat Pánu Bohu. Promluvy otce Jamese z minulých let najdete na www.TV-MIS.cz.
- Na pěší pouti do Jeníkova jsme rozjímal nad listem sv. Pavla Titovi a vznikla mnohá pěkná hesla? Za všechny např.: *Snad nemusím dvakrát říkat, že máš dávat dobrý příklad; Žij vždy v Boží milosti, dojdeš věčné radosti; Dobré skutky konejte, Bohu díky vzdávejte.*
- Současné heslo zní: Nezapomeň hned po ránu, světit svůj den Kristu Pánu!

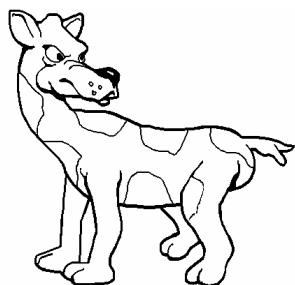
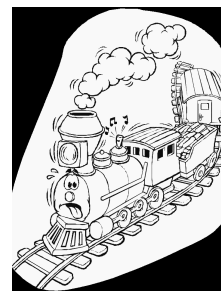
A NĚCO VESELÉHO NA ZÁVĚR

Turista přijde ke Genezaretskému jezeru, kde stojí malá loďka, která převáží turisty na druhou stranu. Zeptá se lodníka: „Promiňte, co stojí jízdné na druhou stranu?“ Majitel loďky se na něho podívá a řekne: „Dvěsta denárů“. „Není to trochu moc?“ „Vážený pane, to je jezero Genezaretské. Po tomto jezeru chodil Kristus pěšky!“ Turista se usměje a řekne: „Není divu při těch cenách!“ Srov. Mt 14,22-32

„Jean, řekněte mi, kdy jsme měli poslední návštěvu?“ „To je už asi patnáct let, sire.“ „Vážně, Jean? A kdo to byl?“ „Já sire, přišel jsem se zeptat, jestli je to místo komorníka stále volné.“

Vlasatý mladík sedí ve vlaku z Jeníkova do Znojma a soustředěně žvýká žvýkačku. Po třech hodinách jízdy se k němu nakloní naproti sedící babka Vomáčková: „Pěkně vyprávíš, mládenečku, pěkně. Jenže já už jsem deset let úplně hluchá.“

Sedí takhle chlápek na lavičce, vedle něj na zemi sedí pes. Jde okolo nějaká panička, která se tak mile na psa podívá a ptá se pána: „Kouše váš pes?“ „Ne, můj pes nekouše.“ Tak se paní ohne k pejskovi – a raf, půlka rukávu je pryč. Paní se začne rozčilovat: „Pane, vždyť jste říkal, že váš pes nekouše!“ „No taky že jo! Ale tohle není můj pes!“

50% teenageru vidí svou budoucnost pozitivně.
Zbytek nemá na drogy peníze.

Prázdninový farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731402743; email: richterjan@seznam.cz) **společensví FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24

Zpravodaj vyšel v červnu 2011 v nákladu 1000 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již padesáté deváté) je plánováno jako dušičkové a vyjde, dá-li Bůh, v říjnu 2011. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově + Zabušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300